

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

VIII. Infitatae ibi falsitates & depravationes per Lutherum commissae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

Et non solum ipsi sint damnati, verum etiam secum ad Infernum multas miseris animas abducant. Quos ego quam diu vixero, precibus et scripto oppugnare non cessabo. Idem Lutherus Zuinglij opus itacim damnauit, infelicibus flammis abolendum esse distans, quum nihil aliud sit quam merarum corruptionum farrago. Et profecto sic est. Noui hi Bibliorum interpretes vix quidquam aliud omni suo studio perferunt, quam quod falsitates falsitatis cumularunt; dum vnaquæque secta suo modo versionem instituit, & tam sensum quam verba ad suas opiniones accommodat. Certè ab Oecolampadio (a) sexaginta septem Versiones notatæ sunt. Sed vt Lutherus, ita Zuinglius nullam aliam quam suam in Ecclesia sua tolerare voluit. Eodem quasi iure Anabaptistæ, itémque Waldenses vtuntur, qui Biblia in Gallicam linguam conuerterunt, & in oppido Nouocastellano imprimi curarunt. Eadem Budæus in Polonicam linguam traduxit, impudenter asseuerans, solam suam Versionem veram esse: eoque audaciz progressus, vt Euangelistarum ordinem mutare ausus sit. Idem in Poëmate suo fatetur, ex omnibus libris nullum magis deprauatum in quacumque lingua reperiri, quam Biblia. Tigurini tandem omnibus quacumque vellent Versione vtendi licentiam permiserunt, quod Ecclesia, vt ipsi in latina aiunt Præfatione, nulli Translationi adstricta esse debeat, sed vnicuique liceat Biblia pro suo iudicio transferre. E contra Lutherani Lipsienses in synodo Anno M. D. XXVIII. hoc decretum ediderunt. Quum omnes Bibliorum versiones, excepta ea quam vir Dei Martinus Lutherus fecit, corrupta sint et deprauata, velle se ac iudicare ne vlla nisi eiusdem in Ecclesia legatur aut vsurpetur. Lutherus ergo accepta Zuinglij versione, eum impudentem et diuini verbi corruptorem appellabat. Ex aduerso non minus Zuinglius contra Lutherum detonabat, impostorem eum vocans, et qui diuinum verbum pro libitu suo mutet iterumque mutet. Eodem modo Castalion & Beza in versionibus suis magnas contentiones susceperunt: quarum hic strenuus fuit Caluinianorum dogmatum assertor, hancque ipsam Lutheri versionem tamquam nouam, insolitam et corruptam traducere non dubitauit: cui tamen Germani ita illuserunt, vt dicebant. Pulchrum esse spectaculum quod Gallus Circulator Germanos Germanicam linguam cuius vix verbum intelligat, docere velit. Sed de Luthero & Zuinglio tum illud Lucani vsurpare licebat: — nec poterat Casar iam ferre priorem, Pompeiusve parem.

Lutherus enim tamquam alter Pythagoras ἀὐτὸς ἑρῶ, Ipse dixit, deberi sibi putabat, nec quemquam tam in intelligentia quam versione S. scripturæ sibi parem, nedum superiorem iudicabat. Quinetiam tantum sibi sumebat, vt non solum verba & loca ad ipsius gustum parum facientia immutaret (b) quorum magnum numerum Lindanus Ruræmundensis Episcopus, & Staphylus colleguerunt) verum etiam ipsi Prophetis & Euangelistis vim quasi inferre, & alios pro suo lubitu substituere auderet. Melancthon quidem magistrum contra Staphylum defendere conatus, quum vero nulla aut debilia admodum reperisset tela ad defendendum, manus tandem dare coactus fuit. Sed præterquam quod Lutherus integros S. Scripturæ libros aggredi & loco quasi mouere seu proferbere non dubitauit (& ne te longe per scripturam circumducam) ecce tibi singulare effrontis cuiusdam impudentiz specimen. Tota Christianitas vna voce & lingua hæctenus in symbolo Apostolico cantare solebat: CREDE SANCTAM ECCLESIAM CATHOLICAM. Posterius hoc verbum quum non satis ei placeret, proscriptum ab ipso, ac vox CHRISTIANAM substituta fuit. (c) Et sic quidem habent omnia prima Symbola, tam latina quam Germanica: vt & libelli Elementarij in puerorum vsu, etiam Antuerpiæ, atque in Polonia à Ioanne Lasco excusi. Vtrum Lutherus adiuncti illius articuli, qui in Lutheranorum templis decantatur (quo plena omnium peccatorum remissio annunciat) auctor fuerit, nescio: certe de ipsius genio fluxit.

In tota orbis totius Christianitate,

Tenetur in vniuersi sensus æqualitate,

Quod omnia omnium remissa sint peccata.

Quæ verba Rescius in suis Atheisinis è vulgari Germanica lingua, qua illa à Lutheranis decantantur, in Latinum vertit.

IX. Porro vbi animaduertit Lutherus, doctrinam quam è suo cerebro tamquam alteram Iouis Mineruam parturiebat, sustineri ac defendi non posse, si certis quibusdam Sanctæ scripturæ libris eadem quæ hæctenus constaret auctoritas: illos audaci manu furcillare ac conuellere aggressus est, Iudæos in hoc imitatus. Quam ob causam Iustinus Martyr in Dialog. contra Tryphonem hæreticos sui temporis Iudæorum

a Oecolamp. de verb. Dom. b Vid. Elench. Præteoli. Staph. de Germ. Bib. vers. c Luth. contra Ambros. Catharin.